

BULETIN INFORMATIV

Nr.
56

14
Mai
2021

EDITORIAL

Fanii în casa lor

Justin Ștefan, Secretar General LPF

În sfârșit, stadioanele vor avea dreptul să-și privească în ochi, de aproape, oamenii pentru care au fost construite. La fel, și jucătorii, antrenorii, toți se vor revedea cu fanii pe care îi așteaptă de atâta timp. Și reciprocă e la fel de valabilă, desigur.

Din acest sfârșit de săptămână, apoi sâmbăta viitoare, odată cu disputarea ediției, din actualul sezon, a finalei Cupei României, dintre Universitatea Craiova și Astra Giurgiu, accesul spectatorilor va fi permis. Liga Profesionistă de Fotbal a salutat decizia comună luată de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, Ministerul Sănătății și Ministerul Tineretului și Sportului de a permite revenirea, din data de 15 mai, a fanilor, acolo unde le este locul, fie și în proporție de doar un sfert din capacitatea stadioanelor.

În același spirit de pasiune pentru fotbal, pe care cred că nu puțini l-am demonstrat în toată această perioadă extrem de grea, de la declanșarea primei stări de urgență, în 16 martie anul trecut, urmată de mai multe perioade în care, cu toții, ne-am aflat în stare de alertă, iată-ne acum într-o altă stare, cea de a permite celor mai importanți oameni din fenomenul fotbal să vadă de aproape ceea ce au trăit, în acest timp, de la distanță.

Reguli respectate, dialog permanent cu autoritățile sanitare, cu MTS și FRF, deopotrivă, acestea sunt elementele care au permis spectatorilor fotbalului să se întoarcă, în aceste zile, acasă.

De asemenea, transparența, responsabilitatea și solidaritatea unei lumi, cea a sportului-rege, au avut darul de a mișca lucrurile și oamenii, în sensul recuperării unei stări de spirit care părea pierdută, la un moment dat. Și, iată, în cele din urmă, am reușit.

E, însă, o discuție mai amplă aici, care depășește strict aria sportului, fără a o exclude, totuși. Și anume cea despre așteptare. Despre răbdare, despre

puterea de a absorbi trecerea timpului și de a o percepe ca pe un factor cu final fericit. Pe scurt, despre speranță în vremuri care, pe mulți, ne-au speriat. Și, îmi place să cred că e adevărat și acest lucru, vremuri care ne-au și făcut mai rezistenți la amenințările unei societăți globale răvășite, la rându-i, de teamă și neprevăzut.

La fotbal nimic nu s-a pierdut. Nici puterea de seducție, nici cea de crea

performanță, nici măcar aceea de a susține o anumită stare polemică. Ziua în care fanii au putut fi prezenți la TOATE meciurile din Casa Liga 1 a venit, fie ea și supusă unor reguli și condiții impuse de starea generală de sănătate a societății. Tocmai de aceea nu trebuie să uităm prin ceea ce am trecut, câte eforturi materiale și chiar și emoționale s-au făcut, cât am crezut în această secvență petrecută în spațiu-timp: stadioane cu fani în tribune! Și cu tot ce presupune acest lucru.

De aici înainte însă, să nu pierdem nicio clipă din vedere această ipoteză, totul va fi și mai atent planificat, spectacolul va fi cumva altul, în aceeași măsură în care desfășurarea faptelor din societate nu era simplă nici înainte de pandemie.

Fanii vor remarca, și pe bună dreptate, că stadioanele vor fi trei sferturi goale. Că întoarcerea în tribune e așa cum e. Că peste criteriile și obligațiile impuse de fotbal, și cu care se obișnuiseră, vor fi apărut altele, transferate dintr-o societate aflată ea însăși sub stare de asediu de mai bine de un an. Dar toate acestea sunt, în același timp, și cu o doză de paradoxal împrumutată din viața reală, semne ale normalității.

Pentru că fanii urmează niște pași, urcă niște trepte, ca noi toți, până la a putea fi acolo unde merită, într-un număr pe care ei îl vor. Și asta ține tot de specificul perioadei.

Să sperăm, însă, că nu peste mult timp, vom putea privi înapoi cu credința că am făcut pentru ei măcar tot atât cât au făcut ei pentru fotbal în atâția și atâția ani.

INTERVIU

Interviu cu Constantin Grameni (FC Viitorul Constanța)

realizat de Sorin Teodoreanu și Octavian Țopa

Constantin "Dina" Grameni este născut pe **23 octombrie 2002**. Produs sută la sută al Academiei Gheorghe Hagi, **campion național U-19 și U-17**, actualul internațional de juniori a debutat în **CASA Liga** în 4 aprilie 2021, în partida FC Botoșani - **Viitorul Constanța** 1-0. A adunat deja **nouă meciuri** în ediția curentă, cinci ca titular și în alte cinci a fost integralist.

1 *Dina, ai debutat în CASA Liga 1 la 18 ani, cinci luni și două săptămâni, într-un meci din deplasare, cu FC Botoșani. Ce a însemnat acel moment pentru tine?*

Un moment la care am visat și pentru care am muncit de când m-am apucat de fotbal. E o zi foarte importantă în cariera mea de fotbalist

de până acum, care mă motivează să muncesc din ce în ce mai mult.

2 *Au urmat apoi alte partide în care ai evoluat însă ca titular pe un post foarte important în orice echipă. A fost greu sau tocmai această presiune te-a ajutat să te acomodezi rapid?*

Când joci pentru Viitorul

Constanta mereu există presiunea că trebuie să câștigi meciurile. Normal că această presiune a fost benefică pentru mine deoarece m-a ajutat să mă concentrez și mai bine pe ce am de făcut.

3 *Cât de important este pentru un jucător să i se ofere șansa să joace constat, chiar dacă este extrem de tânăr și*

Într-o perioadă în care rezultatele erau foarte importante pentru echipă?

E un lucru extrem de benefic și de important. Vreau să le mulțumesc celor care mi-au acordat această șansă pentru că nu toată lumea beneficiază de ea.

4 Ce jucător favorit ai și de ce? Care este echipa ta favorită din străinătate?

Îl urmăresc foarte mult Paul Pogba de la Manchester United. E jucătorul meu favorit de când era la Juventus. Echipa mea preferată este FC Barcelona.

5 Care crezi că sunt principalele tale calități?

Viziunea și atitudinea de pe teren, astea cred că sunt calitățile mele principale.

6 Ce obiective ai pentru sezonul următor?

Principalul obiectiv pe plan personal pentru sezonul viitor este să strâng cât mai multe minute pe teren și să evoluez cât mai bine, iar pe plan colectiv îl vom stabili împreună ceilalți colegi la începutul sezonului.

INTERVIU

Interviu cu dl. Cristian Gentea,
primarul municipiului Pitești

realizat de **Marius Duinea și Octavian Țopa**

FC Argeș poate fi considerată, fără doar și poate, una dintre revelațiile acestei ediții de campionat. După rezultatele din prima parte a sezonului, foarte mulți specialiști vedeau echipa din Trivale o principală candidată la retrogradare, dar "alb-violeții" au avut un parcurs excelent în retur, reușind să-și asigure prezența în prima ligă și în sezonul viitor. Nou-promovata este foarte aproape de a juca și barajul pentru participarea în **Conference League**, competiție nou înființată de **UEFA**. O contribuție foarte importantă în obținerea acestor rezultate a avut-o și **Cristian Gentea, primarul municipiului Pitești**, care s-a preocupat permanent să asigure echipei condiții optime pentru performanță. Cu ajutorul **Consiliului Local Pitești** și al sponsorilor atrași, **FC Argeș** a devenit una dintre cele mai stabile echipe din punct de vedere financiar.

1 Domnule Primar, când a fost prima dumneavoastră apropiere de FC Argeș?

Am venit către FC Argeș în momentul în care am încercat să recuperăm brand-ul, unul de mare tradiție și pe care nu ne puteam permite să-l pierdem! Consilier local fiind, m-am implicat încă de atunci. După cum știți, am fost o voce în Consiliul Local, care și-a convins

colegii de necesitatea acestui demers. Apoi, am pornit cu SCM Pitești. Am luat-o de jos și, împreună cu fostul primar, domnul Cornel Ionică, am fost tot timpul lângă echipă, ne-am implicat inclusiv în aducerea antrenorilor cu valoare, care să ne poată ajuta să accedem în ligile superioare. Îmi aduc aminte de momentul în care am avut o discuție cu Mirel Rădoi și Nicolae

Dică, chiar la stadion, într-o duminică ... Și-au dat acordul să lucreze împreună. Mirel, mai mult din spate, voia să vină o dată pe săptămână la Pitești, să-l ajute pe Nicu. Apoi, au venit o serie de antrenori cunoscuți: Constantin Schumacher, Iordan Eftimie, Emil Săndoi. Încet, încet, am urcat treaptă cu treaptă, iar anul trecut am reușit să promovăm în Liga I.

2 **Ce ați simțit când echipa a promovat în Liga I după o absență de 11 ani?**

(Zâmbește) O mare, mare bucurie! M-am gândit tot timpul la piteșteni, la argeșeni, la ce a însemnat și înseamnă în continuare FC Argeș pentru întreaga țară, nu doar pentru această zonă. Eram conștient de faptul că încă nu eram pregătiți pentru Liga I, dar împreună cu Consiliul Local ne-am asumat responsabilitatea. Strategia noastră fusese cu totul alta. După ce am obținut dreptul de promovare, voiam ca, în primul an de ligă secundă, să formăm un nucleu cu care să ne batem la promovarea pe prima scenă în sezonul următor. Am profitat de situația apărută cu întreruperea campionatului, cu înjumătățirea punctelor și acel play-off în care am fost ajutați și de rezultate. După cum știți, în minutul 97, la ultima fază, cei de la Rapid au reușit să egaleze și așa am revenit noi în

Liga I. Da, a fost o mare bucurie.

3 **Realist vorbind, după parcursul echipei din turul campionatului, mai credeți în evitarea retrogradării?**

Sincer vorbind, nu mai credeam. Îmi aduc aminte că, în ultima etapă din tur, lașiul câștigase afară cu 1-0 și făcuse 15 puncte. Noi rămăsesem pe ultimul loc, cu 11 puncte. După un asemenea parcurs era greu de crezut. Toată lumea ne dădea victimă sigură și prima candidată la retrogradare. După șase etape ne-am despărțit de Ionuț Badea și am mers pe mâna lui Ionuț Moșteanu, care cunoștea foarte bine lotul. Am început să adunăm puncte și, în final, după mai multe încercări, am ajuns la această soluție, Andrei Prepeliță - Mihăiță lanovschi, pe care o considerăm foarte bună. Faptul că jucătorii l-au simțit pe Andrei ca pe unul de-al lor a contat foarte mult. A stat cu ei, a

jucat cu ei, a mâncat cu ei, a dormit cu ei, le știa problemele... Contează foarte mult aceste detalii care pot face diferența. S-a făcut înțeles, iar jucătorii au putut să se exprime altfel în teren. Mihăiță l-a ajutat foarte mult pe partea tehnică. Fac amândoi o echipă foarte bună!

4 **FC Argeș este scăpată de grijele retrogradării. O participare la acel baraj pentru Conference League și poate chiar câștigarea acestuia ar fi o mare performanță având în vedere faptul că este o nou-promovată ...**

Eu mă bucur că spuneți dumneavoastră aceste lucruri și că nu o spun eu! Ținând cont că este primul an de la revenirea în Liga I, cred că această performanță ar însemna foarte mult pentru noi. Ne dorim foarte mult acest lucru, mai ales că am trecut printr-o perioadă grea, cauzată

de pandemia Covid-19. Spectatorii nu au putut reveni în tribune. Ar fi, practic, un cadou pentru ei din partea echipei. Chiar dacă ne-am asigurat rămânerea în Liga I, eu tot îmi doresc șase puncte din meciurile cu Dinamo și FC Hermannstadt.

5 *Având în vedere parcursul echipei din acest sezon, FC Argeș va deveni mult mai atractivă pentru jucătorii de valoare, care în iarnă au refuzat să vină la Pitești din cauza poziției din clasament ...*

Așa este. Am avut astfel de probleme, din păcate. Sunt convins că acei jucători regretă acum. Nu numai din acest punct de vedere, dar și pentru că la Pitești nu au fost niciun fel de probleme financiare. Cred că am fost singura echipă care a avut salariile și primele plătite la zi. Le are și în momentul de față! Chiar și în iarnă, deși eram unde eram, am plătit salariile mai devreme. M-am gândit

atunci, la Sărbători, să simtă și ei sprijinul nostru. Nu cred că am greșit și iată că lucrurile au mers bine.

6 *Ce îți propune FC Argeș în sezonul următor?*

Categoric, un loc în play-off! Nu există alt obiectiv pentru noi.

7 *La Pitești se vorbește și de construirea unui nou stadion. Când credeți că se va realiza?*

Noi am ridicat deja în SICAP studiul de fezabilitate. Practic, mai este încă o săptămână pentru depunerea ofertelor. Și domnul Ministru al Dezvoltării susține acest demers al nostru, dar dorește să fie finalizată întâi Sala Polivalentă. Din discuțiile pe care le-am avut cu constructorul, sala va fi gata până la finalul acestui an. Atunci vom putea trece la obiectivul următor. Anul viitor va începe demolarea stadionului.

Speranța mea este că noul stadion de la Pitești va fi gata spre sfârșitul anului 2023.

8 *Le puteți promite argeșenilor că pe termen mediu FC Argeș va deveni o forță în Liga I?*

Asta îmi doresc cel mai mult! Toată implicarea mea are acest țel, acest deziderat. Argeșenii trebuie să fie siguri că noi și sponsorii vom face toate eforturile pentru a asigura condițiile necesare ca FC Argeș să redevină o forță în campionatul românesc. Îmi doresc foarte mult să jucăm în cupele europene. Și acum am apelat la cei de la Craiova pentru a obține licența UEFA. Le mulțumesc pe această cale. Mulți spuneau că nu o vom obține, dar am obținut-o. Suntem una dintre cele cinci echipe care are licență UEFA, iar în perioada următoare vom face toate demersurile pentru a întări echipa.

SPONSOR

CRONICĂ

14 zile din aprilie (III)

realizată de **Marius Mitrăn**

19 aprilie 2014. Ascult Mozart. Sunt la Craiova, e dimineață, la noapte e Învierea. Într-o jumătate de oră însă mă văd cu Geolgău la mall, la Electro. Plouă tare la Craiova și, pe la gară, mă blochez. Nu Mozart era de ascultat prin ploaia asta care inundă tot. Până la urmă ajung. Ghiță e singur la masă, așteaptă. „Te blocași la gară?” E același de acum 31 de ani, de acum 31 de minute, de acum 31 de mii de milioane de secunde... O secundă a contat și atunci, în fapt. „Nu eram pe autostradă, Marius... Asta e așa, o legendă, nu știu cine și când a pomenit de autostradă. Când am avut pana, în noaptea aceea, eram la trei kilometri de Slatina, știi unde? E un soi de vale-deal, apoi iar vale și, când să urcăm, s-a oprit. Parcă-l văd pe șofer, avea așa, un nume ciudat...” „Ciocan zice Silvică, așa își aduce el aminte că-l chema!” „Da, Ciocan, parcă... Îl și văd dându-se jos din autocar și râzând. De ce râzi, mă, parcă Sorin l-a întrebat, mai băuserăm și noi o bere pe drum, eram tineri, eu aveam 22 de ani... Păi râd, zice, că n-am roată de rezervă și făcui pană. Râdea și ăla ca să nu plângă... Până a trecut o mașină cu suporter, am stat toți în drum. Am râs, am povestit... bătuserăm Italia, ce Dumnezeu! După vreo oră și ceva a trecut un autocar cu suporter, ne-a dat ăla o rezervă, nu se potrivea. A dat cu ranga în jantele alea, până la urmă am plecat așa... Țin minte că la 6 dimineața am intrat în Craiova, era lumină, era soare afară... Bătuserăm Italia cu fix 8 ore în urmă.” „Și în Craiova cum era? Era soare, zici, era frumos...” „Era liniște. Nu eram foarte obosiți, ne-am dus la prietene, la fete, la neveste... ar fi trebuit să ne bage în cantonament, așa s-a dus și duminica aia... Luni abia am intrat în cantonament și aici altă greșală. Ne-au dus la Parc, la hotelul Partidului, în centru,

balamuc, lume, profesori care trimiteau oameni după bilete, vecini, prieteni... Era un vârtej! Marți, tot așa, dar ne-am antrenat mai bine, că luni fuseserăm praf... Ne antrenaserăm normal, însă, marți. Nu pregătiserăm ceva special, ne știam, ne simțeam, ce zici tu... Nu, nimic special. Îți știam și pe ei... Eram însă și mai tari...”

„Dar aveți o problemă: nu juca Negrilă. Ai intrat tu în locul lui. Și toți zic că nea Tică a greșit, Ilie zice că a fost singura dată când nu s-a consultat cu el, cu voi... mă rog, ție cred că ți-a zis din timp ce urmează să joci, nu?” „La ședința tehnică.” „Cum?” „Cum îți spun. La ședința tehnică. Atunci mi-a spus: joci fundaş dreapta.” „Cu Mircea Rădulescu s-a consultat. Eram cu Ilie și cu el, prin 2012, la Digi Sport, făceam un studio la Arena Națională și în noaptea aia ne-a spus. Ilie a adus vorba, l-a provocat și așa ne-a spus, că el i-a sugerat lui nea Tică să joace cu tine fundaş dreapta.” „Nea Tică nu a acceptat discuții atunci, a fixat târziu și ședința aia, ca să n-avem timp de întrebări... Niciodată nu procedase așa. Niciodată.” „Ilie mi-a spus că de supărare n-a mai zis nimic.” „Într-un fel, era o logică și la nea Tică foarte puternică. Acel 0-0 nu ne califica. Nu ne elimina, e adevărat, dar nu ne califica. Trebuia să marcăm.” „Da, și tu, care jucaseși vârf, lângă Cami, cu Italia, care dăduseși gol cu Bordeaux, cu Kaiserslautern, veneai pe flancul tău, să-l ajuți pe Zoli... Dar acolo vine golul lor...” „Da, acolo vine. Și începuserăm fabulos...” Geolgău întoarce privirea.

E 20 aprilie 1983. Miercuri. Vin de la liceu, o oră am stat, atât. Acasă e și mama, lucrează de noapte. A venit și tata. Mama se ascunde, nu știi unde e, citește undeva, în dormitorul meu (altul n-avem), „Cel mai iubit dintre pământeni”. Citește ca să nu se miște, ca să nu o simțim, să ne

susțină într-un fel emoțiile, de lângă noi, dar de departe. Noi, tata și cu mine, suntem așa: el pe scaun, lângă masa din sufragerie, eu pe fotoliul de lângă ușă, ghemuit, apoi aproape în picioare, lângă el. Și Craiova începe furibund, deși Donose se accidentează în primul minut, ca într-un blestem care ține și, ca să scapi de el, trebuie să fugi, să învingi, să fugi, să fugi...

... În dreapta e Geolgău. Tata zice că e o prostie, avem nevoie de el în față. „Dar în față sunt Zoli și Cami, tată! E destul cu ei... e și Ilie...” „Hai, știu că e Zoli al tău, dar...” Tăcem. Nu mai vorbim. Stadionul explodează când, după două ocazii ale lui Ilie, Geolgău urcă, urcă, un dribling, o fentă, iar un dribling și fault. E o lovitură liberă pe care ar trebui să o bată Irimescu. E un pic lateral dreapta, cam 20 de metri. E pentru stângul lui. „Bate Balaci, zice tata și mă gândesc că ne uităm de atâta vreme la fotbal și tatăl meu încă nu a înțeles (nimeni nu a înțeles?) că de pe dreapta nu poți bate cu dreptul. Iar Ilie e dreptaci. Și totuși da, în afară de mine, nimeni n-a înțeles. Lângă minge rămâne numai Balaci, ca și cu Italia, acum 4 zile. Din spate, din stânga lui nu mai vine Bölöni, ci ar trebui să vină Irimescu. Dar Mircea nu vine, nu e în cadru. Unde e?

... Kuwait City, 8 ianuarie 2010. Azi mama

ar fi împlinit 74 de ani. Atunci, când a fugit cu tata la spital, avea 47. (Aproape 47 am și eu, azi.) I-am povestit toată noaptea lui Ilie cum a fost ziua aia pentru mine și că nu înțeleg de ce nu s-a gândit la Irimescu, atunci. Ce șut avea Mircea! „Da, Marius, așa, exact așa dăduse cu Olympiakos, cu un an jumătate înainte. Dar atunci, cu Benfica, am simțit că e ceva cu Bento, cu portarul ălor. L-am văzut că se tot mișca, se foia în poartă, apoi, brusc, nu l-am mai văzut. Mi-am dat seama că știe că-s dreptaci și că de acolo n-am cum să-i dau decât colțul scurt, peste zid. Cu dreptul. Și când m-am dus spre minge, am schimbat. Am dat cu stângul, nu tare, e adevărat, dar a văzut mingea târziu, prostovanul, n-a mai ajuns-o. Și s-a dus și aiurea, cu mâna stângă sus, în dreapta lui... N-a mai avut ce face!” „Afară, în City, arabii își cântă ruga către Allah. E noapte și e târziu, Ilie!

Miercuri, 20 aprilie 1983. Mă pup cu tata, mama apare în cadrul ușii, cu ochelarii în mână. E mai fericită ca noi! „Tată, mamă, acum să vezi că nu cred că putem să...” Mama îmi apasă buzele cu un deget, tata se face că n-aude. Doar îmi spusese că bate Balaci.

... Apoi, minut cu minut, a venit sfârșitul. Totul, toate, atunci, în ziua aia.

Negrilă, marele absent, mi-a zis odată că oboseala a fost cauza. Tilihoi, că erau, ei erau, prea „împăunați” și că el trebuia să joace dreapta și Ciupitu în locul lui, lângă Costică, în centru, cum jucase la Lisabona. „Parcă-l văd pe nea Tică în capul mesei, în sala aia de protocol de la hotel, când a zis că Geolgău joacă fundaș dreapta... Mare greșală!”

Ștefănescu, pe holurile televiziunii, cum m-am întors atunci din Kuwait, mi-a zis „pentru filmul lui Ilie” că noaptea aia albă, după ce bătuserăm Italia, aia a contat. „Iar Geolgău a fost bine pus acolo de nea Tică, nu avea soluție mai bună...”

Nae Ungureanu zice tot de pana din noaptea de 16 spre 17, și tot așa, că Oțet l-a pus bine pe Geolgău acolo. „Dar, Nae, Ilie zice că tu trebuia să fii în dreapta, mai jucaseși acolo, și Mircea pe stânga...” „Are dreptate Ilie! Mai jucasem acolo, dar, vezi tu, nea Tică n-a greșit, Dumnezeu să-l

ierte, Dumnezeu...”

Aurică Beldeanu nu are explicații. „Meciul cu Italia ne-a omorât.” Ciupitu mi-a zis și el, prin 2008, la radio, că nea Tică Oțet credea că vom ataca în valuri, de aia l-a ales pe Geolgău. „Chalana însă l-a depășit în repriza a doua, când Eriksson schimbă sistemul... Apoi accidentarea lui Donose, în primul minut.”

... Atunci, când Donose s-a prăbușit, tata și-a aprins, după mulți ani, o țigară. Se prăbușise și el. Mie mi s-a părut că așa începeau aventurile. Ciudate gesturi ai, tată! Uite, intră Beldeanu! Intră Beldeanu! Cami le adună pe toate: noaptea pierdută, duminica liberă, lipsa lui Negrilă și accidentarea lui Donose, ratarea lui. „Am crezut că sunt în ofsaid, am încetinit o secundă, atât, să văd, să mă uit în dreapta...” Și el crede că varianta cu Geolgău a fost bună. Irimescu și Cami zic și de Strömberg, suedezul care n-avea

România 1-0 Italia
14.04.1983 / Stadionul 23 August, București / www.tikitaka.ro

drept de joc și le-a făcut tot meciul ăloră. Și de oboseală, și că au fost lăsați acasă duminica aia, și de pana de pe drum. Lung zice că pana și biletele profesorilor și că hotelul care devenise un loc de pelerinaj, domnu' Marius, iar Donose, domnu' Marius, ce v-a spus? „Că nu înțelege nici acum ce-a căutat Geolgău pe dreapta!”

Sorin Cârțu în studio la Digi Sport. Aprilie 2013. Exact 30 de ani de când... „Eriksson ne-a păcălit. A schimbat sistemul, din 4-4-2, cu Filipovici și Nene vârfuri, în 4-3-3, cu Bastos vârf dreapta, Filipovici în centru și Chalana vârf stânga. Pe Nene l-a scos în minutul 50, nici măcar la pauză, ca să nu ne prindem. Și noi trebuia să trecem în 4-3-3, cu Ungureanu dreapta și Iribar stânga. I-am fi așteptat cu 4 pe spate, așa Chalana l-a scos pe Geolgău de acolo și... ne-au egalat. Timp am fi avut, dar... era minutul 53 abia.”

Până să ne dea golul, Filipovici mai izbise o dată bara din stânga lui Lung. Era minutul 41 și tata și-a aprins încă o țigară.

Mai fumase vreodată? Mama, tata de când fumează?

Apoi publicul a început să tacă. De atâta numărat minute. Încă 45, încă 40, încă 37... Nuuuuu! Nuuu! Nuuuu! Ne-au egalat! Tata aprinde iar. Nu mă vede, ceea ce e imposibil. Irimescu a făcut șpagatul ăla, mingea a sărit la Geolgău, Țicleanu zice că la el și că putea degaja, dar n-a văzut cu ochiul stâng că Filipovici...

18 minute, 16 minute. 16 ani fac eu la vară. Apoi, Zoli a agățat mingea aceea, aproape hipnotic. Nu am respirat, jur. Zoli s-a întors și a tras. Câte minute? Barră!

... Apoi tata s-a prăbușit, alb. Mama l-a ridicat și a sunat la spital, unde ea ar fi trebuit să fie de gardă. „Sunt Georgeta Mitran. Am nevoie de o Salvare...” Stadionul tăcea. Tăcea.

... În noaptea aia, ultima din cele 14 în care am crezut, m-am rugat să nu murim. Am stat pe treptele spitalului și n-am plâns: tata, noaptea pierdută, mama, golul lui Ilie, bara lui Zoli.

THE MOST VERSATILE AND PRECISE DATA

InStat'

- ▶ Soluții statistice și analitice pentru antrenori, jucători, scouteri, directori sportivi, ligi profesionale, cluburi, federații
- ▶ Platforma online InStat Scout cu video ale meciurilor
- ▶ Rapoarte pentru meciurile proprii și echipele adverse
- ▶ Rapoarte cu parametri fizici ai jucătorilor
- ▶ Servicii filmare și transmisiune online competiții sportive

**FOTBAL
BASCHET
FUTSAL
INSTAT TV**

x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x

instatsport.com

Pentru demo sau ofertă
ne puteți contacta la:
vitalie.ciorici@instatsport.com
+40 759 100 011

CLEVERMEDIA

NETWORK

LOOKSPORT

LOOKSPORT 2

LOOKSPORT 3

LOOKPLUS

AGROTV

PROFIT.ro

LOOKMEDICA